

17 Οκτωβρίου 2015

Μια συζήτηση με “Μάρτυρες του Ιεχωβά” (Κώστας Νούσης, Θεολόγος-Φιλολόγος)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1RH3pgR>]

Αυτά όλα, λοιπόν, προκειμένου να καταρρίψω τον μύθο που πλανιέται για τις «φοβερές και τρομερές» βιβλικές γνώσεις των Χιλιαστών. Πρόκειται για στείρες και εν πολλοίς αστείες απομνημονεύσεις και παπαγαλίσματα αγιογραφικών χωρίων και στερεότυπων απαντήσεων, που φαντάζουν θαυμαστές στα μάτια και στα αυτιά των ακατήχητων και αδιάφορων στη συντριπτική τους πλειοψηφία Ορθοδόξων. Αν, λοιπόν, τα ηγετικά τους στελέχη ελέγχονται για τέτοια ισχυρά γνωστικά και ερμηνευτικά κενά, τότε ας αντιληφθούμε επιτέλους τι ισχύει για τη λαϊκή βάση τους, την οποία απαρτίζουν οι αναρίθμητοι Μ.τ.Ι. που κάνουν το «έργο» τους από πόρτα σε πόρτα...

Πηγή: www.vice.com

Οι άνθρωποι αυτοί, ωστόσο, δεν είναι αδαείς μονάχα εξ αδυναμίας ή αφέλειας, αλλά πρόκειται για πονηρό και άκρως επικίνδυνο οργανωμένο επιτελείο με συγκεκριμένα σκοτεινά σχέδια. Αναφέρομαι εξάπαντος στα κορυφαία στελέχη και στους ιθύνοντες νόες που κινούν από το εξωτερικό τα νήματα της παγκόσμιας αυτής θρησκευτικής οργάνωσης. Πάνω στη συζήτηση αντιλήφθηκα το σκοτεινό τους πρόγραμμα να αλλάξουν ακόμη και το παραδεδομένο από τα αρχαία χειρόγραφα βιβλικό κείμενο. Στη «μετάφραση του Νέου Κόσμου», λοιπόν, που εκδίδουν και αποδέχονται, η λέξη «Ιεχωβάς» αντικαθιστά δυναμικά στα κείμενα της Καινής Διαθήκης τις παραδεδομένες θεωνυμίες, όπως Κύριος, Θεός κλπ. Όταν φυσικά τον ρώτησα πώς αποτολμάται εκ μέρους τους τέτοια παρέμβαση (διαστρέβλωση εξάπαντος) στα ίδια τα κείμενα, μου απάντησε ότι υπήρχε μια πεπλανημένη προκατάληψη στα χρόνια του αρχέγονου χριστιανισμού αναφορικά με την προφορά του ονόματος του Θεού. Στην ένστασή μου ότι έτσι απαρνιόμαστε σχεδόν εκκωφαντικά την ίδια τη θεοπνευστία των ιερών συγγραφέων – εφόσον κατ' αυτούς δήθεν ήταν θύματα θρησκευτικής πλάνης της εποχής τους! – διαισθάνθηκα ότι το επιχείρημά μου υπερέβη τις αντιληπτικές εν προκειμένω ικανότητες του συνομιλητή μου. Ίσως διότι οι θεολογικές μας προϋποθέσεις απέχουν μεταξύ τους χαοτικά...

Εδώ παρενθέτω μια παλαιότερη συνομιλία με τον Τάσο, έναν νεότερο σε ηλικία

«επίσκοπο περιοχής» στα μέρη της Θεσσαλίας. Εκεί φάνηκε μια άλλη εγγενής αδυναμία των ανθρώπων αυτών. Δεν κάνουν συνολική, αλλά αποσπασματική και θραυσματική ανάγνωση της Γραφής. Όταν δηλαδή μου ανέφερε έναν όρο περί ψυχής από το εβραϊκό πρωτότυπο, το οποίο κατ' αυτόν αποδείκνυε τη θνητότητα της ψυχής, εφόσον χρησιμοποιούνταν ομοτρόπως και για τα ζώα, εγώ απλά τον μετέφερα στο Θαβώρ, όπου ο Χριστός διαλεγόταν με τον προ αιώνων τεθνεώτα Μωυσή. Ο Τάσος είχε την εντιμότητα τότε να παραδεχθεί πως δεν μπορούσε να απαντήσει σε αυτό το ερμηνευτικό για τον ίδιο κενό, ενώ ο πρόσφατος συνομιλητής μου είχε, ακόμη και όταν στριμωχνόταν προδήλως, έτοιμες απαντήσεις, ασχέτως φυσικά με την ολοφάνερη ουσιαστική τους ανεπάρκεια και τη δημιουργική ασάφεια στο σύνολό τους...

Όλα τα προηγούμενα δεν σημαίνουν ότι με άνεση και αδιακρίτως πρέπει να συζητάμε και να ανοίγουμε την πόρτα μας στους περιοδεύοντες Μ.τ.Ι. Σε καμία περίπτωση. Ο κίνδυνος της δαιμονικής αμφιβολίας σε έναν πνευματικά και γνωστικά ανεπαρκή είναι ισχυρός και ίσως προκύψει ζημιά ανεπανόρθωτη. Με ευγένεια θα πρέπει να τους αποπέμπουμε, ευχόμενοι με πόνο καρδιάς την επιστροφή τους στην Ορθόδοξη Εκκλησία, στον Χριστό, τον οποίο οι Μ.τ.Ι. δεν φαίνεται να αγαπούν περισσότερο από την ατομική ηθική «καθαρότητα» και εικόνα τους, όπως εξάπαντος και το σύνολο των αιρετικών στην εκκλησιαστική ιστορία.